

رضا کاظمی

کارشناس ارشد روانشناسی بالینی

گروه روانشناسی

دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

Reza kazemi

Department of psychology

University of Tehran

al Al-e-Ahmad Ave. Tehran, Iran

Tel: 00 98 021 8401 2128

E-mail: rezakazemi@ut.ac.ir

ساناز خمایی

کارشناس ارشد روانشناسی

گروه روانشناسی

دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

۲۴ اکتبر ۲۰۱۰

مقیاس افسردگی کلگری برای اسکیزوفرنی

مصاحبه گر: سؤال اول را همانطور که نوشته شده است، پرسید. بنا بر صلاحدید خود، از بررسی های پیگیرانه و توصیف کننده ها استفاده کنید. به جز مواردی که قید شده است، دوره زمانی به دو هفته اخیر اشاره دارد. آیتم آخر، یعنی شماره ۹، مبتنی برمشاهدات شما از کل مصاحبه است.

(۱) **افسردگی:** خلق تان را در طی دو هفته گذشته چگونه توصیف می کنید؟ آیا اخیراً به طور معقول، بشاش یا خیلی

افسرده بوده اید یا خلق تان تنگ بوده است؟ در دو هفته گذشته چه مدت هر روز (بر اساس کلمات خود بیمار)

بوده اید؟ در طی تمام روز؟

۰. این علامت دیده نمی شود.

۱. خفیف اندکی ابراز دلتنگی و یأس می کند.

۲. متوسط بیش از نیمی از اوقات در دو هفته گذشته خلق افسرده مشخص دوام داشته است؛ این خلق هر روز

وجود داشته است.

۳. شدید خلق افسرده قابل ملاحظه در هر روز بیش از نصف روز دوام داشته است و در عملکرد حرکتی و

اجتماعی بهنجار فرد مداخله کرده است.

(۲) **نومیدی:** آینده را برای خودتان چگونه می بینید؟ می توانید آینده ای را ببینید؟ یا زندگی کاملاً نومیدانه به نظر

می رسد؟ آیا زندگی را رها کرده اید و یا هنوز دلایلی برای سعی کردن دارید؟

۰ این علامت دیده نمی شود.

۱) خفیف در طی دو هفته گذشته، گهگاه احساس نومیدی داشته است، اما هنوز مقداری امید به آینده دارد.

۲) متوسط در طی هفته گذشته، حس ملایم و مداوم نومیدی وجود داشته است. ممکن متقاعد شود که امکان بهتر شدن اوضاع را بپذیرد.

۳) شدید حس پریشان کننده و مداوم نومیدی دارد.

۳) **سرزنش خود:** در مقایسه با دیگران نظرتان راجع به خودتان چیست؟ آیا شما احساس می کنید از دیگران بهتر

هستید، به خوبی آنها نیستید، یا مثل دیگران هستید؟ آیا احساس حقارت و یا حتی بی ارزشی می کنید؟

۰ این علامت دیده نمی شود.

۱. خفیف اندکی احساس حقارت وجود دارد؛ اما نه به اندازه احساس بی ارزشی.

۲. متوسط آزمودنی احساس بی ارزشی می کند، اما در کمتر از ۵۰٪ اوقات.

۳. شدید آزمودنی در بیش از ۵۰٪ اوقات احساس بی ارزشی می کند. می توان او را به چالش کشید که نظر

خود را عوض کند.

۴) **عقاید انتساب گناهکار بودن:** آیا این احساس را دارید که بابت چیزی مقصر هستید و یا حتی به اشتباه متهم

شده اید؟ در مورد چه چیزی؟ (سرزنش یا اتهام توجیه پذیر را در نظر نگیرید. هذیان گناه را لحاظ نکنید.)

۰ این علامت دیده نمی شود.

۱. خفیف آزمودنی در کمتر از ۵۰٪ مواقع احساس تقصیر می کند، اما احساس متهم شدن نمی کند.

۲. متوسط احساس تقصیر مداوم یا حس گناه و بی گناه متهم شدن

۳. شدید حس مداوم متهم شدن. وقتی به چالش کشیده می شود، می پذیرد که چنین نیست.

(۵) **گناه پاتولوژیک (آسیب شناختی):** آیا تمایل دارید خودتان را برای کارهای کوچکی که ممکن است در

گذشته انجام داده باشید، مقصر بدانید؟ آیا شما فکر می کنید که سزاوار نگرانی در مورد آن هستید؟

۰. این علامت دیده نمی شود.

۱. خفیف آزمودنی گاهی اوقات در مورد برخی اشتباهات کوچک احساس گناه می کند، اما در کمتر از ۵۰٪

اوقات.

۲. متوسط آزمودنی معمولاً (در بیش از ۵۰٪ اوقات) در مورد اعمال گذشته که در مورد اهمیت آنها اغراق

می کند، احساس گناه می کند.

۳. شدید آزمودنی معمولاً به خاطر هر چیزی که درست پیش نمی رود، خود را مقصر می داند، حتی وقتی که

خطا از او نیست.

(۶) **افسردگی صبحگاهی:** در طی دو هفته گذشته، وقتی احساس افسردگی کرده اید، آیا متوجه شده اید که در

زمان خاصی از روز افسردگی تان بدتر می شود؟

۰- افسردگی وجود ندارد.

۱. خفیف افسردگی وجود دارد، اما نوسانی در طی روز ندارد.

۲. متوسط به صورت خودبخودی ذکر می کند که افسردگی قبل از ظهر بدتر است.

۳. شدید قبل از ظهر، افسردگی به صورت قابل توجهی بدتر است، و با افت عملکرد همراه است که بعد از ظهر بهبود می یابد.

(۷) **زود بیدار شدن:** آیا صبح زودتر از زمانی که برای شما عادی است، از خواب بیدار می شوید؟ چند بار در

هفته این اتفاق رخ می دهد؟

۰. زود بیدار نمی شود

۱. خفیف گهگاهی (بیش از ۲ بار در هفته) یک ساعت یا بیشتر، پیش از زمان عادی یا پیش از زنگ ساعت بیدار می شود.

۲. متوسط اغلب (بیش از ۵ بار در هفته) یک ساعت یا بیشتر، پیش از زمان عادی و یا پیش از زنگ ساعت بیدار می شود.

۳. شدید هر روز یک ساعت یا بیشتر، پیش از زمان عادی بیدار می شود.

(۸) **خودکشی:** آیا احساس کرده اید که زندگی ارزش زیستن ندارد؟ آیا تابحال احساس کرده اید زندگی به انتها

رسیده است؟ فکر می کردید در آن لحظه ممکن بود چه کاری انجام دهید؟ آیا واقعاً سعی کردید؟
۰. این علامت دیده نمی شود.

۱. خفیف افکار مکرر مبنی بر اینکه مردن بهتر است، یا افکار گهگاهی خودکشی.

۲. متوسط تعمداً طرحی را برای خودکشی بررسی کرده است، ولی تلاشی برای عملی ساختن آن

نکرده است.

۳. شدید تلاش آشکار خود کشی به منظور پایان دادن به مرگ (مثلاً کشف تصادفی یا ابزار ناکارآمد).

۹) **افسردگی مشاهده شده:** این آیت مبتنی بر مشاهدات مصاحبه کننده در طی کل مصاحبه است. سؤال «آیا تمایل دارید گریه کنید؟» بکار رفته در نقاط مناسبی از مصاحبه، ممکن است اطلاعات مفیدی را برای این مشاهده برانگیزد.

۰. این علامت دیده نمی شود.

۱. خفیف آزمودنی غمگین و سوگوار به نظر می رسد، حتی در طول بخش هایی از مصاحبه که از نظر هیجانی، شامل بحث خنثی بودند.

۲. متوسط آزمودنی در سراسر مصاحبه غمگین و سوگوار به نظر می رسد، صدای یکنواخت و گرفته دارد، و گاه اشک آلود است یا نزدیک است که گریه کند.

۳. شدید آزمودنی در موضوعات ناراحت کننده، بغض می کند، مکرراً آه عمیق می کشد و آشکارا گریه می کند، و دائماً احساس بدبختی می کند، اگر پرسشگر مطمئن است که این مورد وجود دارد.